

Языковая картина мира в повести Мустая Карима «Радость нашего дома»

*лингвокультурология, языковая картина мира,
фразеологические единицы, пословицы*

Народный поэт, писатель, драматург Мустай Карим – известная личность не только в Башкортостане, но и далеко за его пределами. Творчество Мустая Карима стало духовным достоянием и национальной гордостью республики. Лучшие образцы поэзии и драматургии М.Карима вошли в золотой фонд башкирской литературы; его творчество оказывает влияние и на развитие всей многонациональной советской литературы. Хорошо сказал об этом видный русский поэт Николай Рыленков: "Мустай Карим относится к числу тех художников слова, которые определяют уровень нашего многонационального искусства, в том числе и русского, внося в общую сокровищницу духовный опыт своего народа, то лучшее, что он накопил в прошлом, чем обогатился в настоящем".

Творчество М.Карима признано и любимо многими поклонниками его таланта, поэтому велик интерес к его прозе со стороны исследователей. Существует достаточно много работ, посвященных творчеству Мустая Карима. В данной статье попытаемся смоделировать языковую картину мира в повести писателя «Радость нашего дома».

Переведенная на многие языки повесть "Радость нашего дома" по праву завоевала признание многонационального советского читателя. Мустай Карим рассказывает о жизни обычной детворы в небольшом ауле. Идёт война, и к повседневным заботам добавляется еще одна — чтение долгожданных писем. Неторопливое светлое повествование с огромным количеством чудесных детских диалогов и добрых моментов. На глазах читателя идёт обычная жизнь с её радостями и горестями.

Писатель активно использует фразеологизмы и пословицы. Например: *Тимер һаплы бәкенең Марат кына былтыр урманда башына етте инде, кипкән шыма көпшәнән һызғырткыс яһағанда* (С. 17). *Башына етте* — погубил. *Йөрәк итен телеп алған кеүек булыр инде* (С. 79). *Йөрәк итен телеп алыу* — беспокоить, тревожить. *Ә һезгә, балалар, әүен базарына китергә вақыт,— ти әсәй, уның тауышы бөгөн ни эшләптер тоноклана төшкән* (С. 71). *Әүен базары* — ложиться спать. Пословицы: *Алдыңды-артыңды карап йөрө инде, кызым, — ти өләсәй, — юл азабы — йән ғазабы, тигәндәр бит* (С. 7). *Бабай, әбейзе етәкләп, һөйләнә-һөйләнә түргә уззы: «Алтылағы сәфәрзән кайтһа, — ти ул, — алтмыштағы күрешә килһен, тигәндәр боронғолар»* (С. 18). *Мансур бабай бер көн әйтә: «Кунак*

йөзөн күрмәгән кеше шатлык йөзөн күрмәй ул», — ти, безнең радио һөйләгәнде тыңлагас (С. 33).

Мустай Карим удачно использовал олицетворение и сравнение. Например: *Тәзрә капкастарына ел килтереп һуға ла, бөтә өй дөбөрләп китә (С. 9). Ана кояш та тау артына төшөп китте (С. 37). Капыл көслө ел тәзрә капкастарына килтереп һукты (С. 22). Ел һаман безнең кайындың ботактарын тарткылай (С. 22).* Сравнения: *Һеңлем баскан һайын, теге кызыл күн сктар, кош канаттары кеүек, елпенеп елпенеп куялар (С. 36). Тимербәк тигән батырзың ай йөзлө, йондоз күзле Гөлнур исемле бик һылыу һеңлеһе булған (С. 9). Ул таһма, түбән остағы клуб түбәһенә куйылған флаг кеүек елберләп тә куя (С. 26). Без капка төбөнә якынлашканда ғына ул, йомһак кеүек тәгәрәп, килеп етә (С. 29). Ул безгә табан йүгерә, үзенең һары сәсе, тай ялы кеүек, елбер-елбер итеп китә (С. 40).*

Повесть богата синонимами, антонимами и омонимами; антонимы: *Тик бер Тимербәктең генә шатлығы кайғы менән алмашынған (С. 10). Көн китәләр, төн китәләр (С. 11). Карттың күз алдында ерзән күккә тиклем йәшен һызылып үткәндәй була (С. 11). Эй кыуаналар, ти, ул көлөшәләр, ти, шатлыктан илашып та алалар, ти (С. 11). Улдары булмаған, ә кыззлары сит ауылға китеп бөткән (С. 13). Башта кыйын ине лә, хәзер анһат инде (С. 20). Унда тәрән сокор за, һай сокор за бар (С. 33).*

Синонимы: — **Иҫәнгенәмә, һауғынамы, кәрендәш?** — *ти ул һәм әбейзе етәкләп һандык өстөнә килтереп ултырта (С. 13). Байрак ни, флаг ни — икеһе лә бер үк инде (С. 52).*

Мустай Карим активно использует парные слова. Например: **«Иҫән-һау ғына тороғоз инде», — тип бышылдай ул (С. 7).** *Уның тауышы миңә юрған аша әллә кайзан, ер аһтынан, килгән кеүек, юк, ер аһтынан түгел, борон-борон замандан килгән кеүек ишетелә (С. 9). Заман бөтәһенән дә азақ килде, тик ул ишек төбөндә туктап калманы, туп-тура атайға килеп һырынды (С. 60). Фуражкаһындағы йондозо, көзгә киҫәге кеүек, кояшта ялтырап-ялтырап китә (С. 53). Ана әле лә шәп-шәп итеп ерзе казый (С. 11).*

Писатель нередко использует риторические вопросы, чтобы подчеркнуть значимость утверждения и обратить внимание читателя на конкретную проблему. Они не только усиливают художественную выразительность текста, но и помогают создать иллюзию беседы с читателем. Например: *Ниңә мин әле ете менән генә барам икән, ниңә һигез менән бармайым икән (С. 14)? Оксана ояла. Ниңә ояла ул (С. 17)? Капыл һеңлем әсәйемә килеп һыйына. Әллә минән куркамы икән (С. 12)? Тик нисек кенә өндәшергә икән һеңлемә? Ул бит барыбер миңә һүззәремде аңламай. Ниңә генә аңламай икән инде (С. 19)? Әллә ул кайынды йылытырға итәме икән (С. 21)? Ниңә улай ирендәре, иларға иткән кеүек, калтырап тора? Ни булған уға (С. 22)?*

Литература

Башкирско-русский словарь / под ред. З.Г.Ураксина. – М.: Дигора, Рус. яз., 1996. – 884 с

Киекбаев Дж.Г. Башкирский язык для педагогических колледжей и училищ / Дж.Г.Киекбаев. – Уфа: Китап, 2010. – 480 с.

Каримов М.С. Радость нашего дома. Повести, рассказы / М.С.Каримов. – Уфа: Китап, 2003. – 240 с.

Фразеологический словарь башкирского языка / З.Г.Ураксин. – Уфа: Китап, 1996. – 287 с.